

عوارض احتمالی:

بیماری ممکن است دوباره عود کند و نیاز به درمان داشته باشد.

تشخیص:

تشخیص توسط پزشک با اخذ شرح حال و معاینه دقیق بیمار صورت می پذیرد. در صورت نیاز از دیگر روش های تشخیصی از جمله موارد زیر استفاده می شود:

معاینه لگنی

نمونه گیری از ترشحات واژن یا دهانه رحم برای آزمایش عفونت های منتقله از راه جنسی

تجویز نمونه برداری در صورتی که شما بالای 40 سال و یا یائسه شده باشید.

درمان:

با توجه به شدت بیماری پزشک اقدامات درمانی زیر را برای بیمار انجام می دهد:

شرح بیماری:

کیست انکلوژیون کیسه های سربسته ای هستند که می توانند از هوا، مایعات یا چرک پر شده باشند. کیست واژینال کیستی است که در ناحیه واژن به وجود می آید.

به علت ایجاد ضربه به دیواره واژن حین زایمان طبیعی و یا بعد از یک عمل جراحی ایجاد می شود.

علائم:

در اکثر مواقع کیست ها هیچ گونه علائم مشخصی ندارند.

اگر کیست کوچک باقی بماند و هیچ عفونی رخ ندهد، ممکن است متوجه آن نشوید ولی اگر رشد کند، ممکن است شما احساس حضور یک توده یا برآمدگی را نزدیک دهانه مهبل داشته باشید. هر چند معمولاً کیست بدون درد است، ولی می تواند در لمس حساس باشد. کیست یا آبسه به طور معمول فقط در یک طرف از سوراخ واژن رخ می دهد.

اگر کیست عفونی شود، ممکن است این علائم و نشانه ها را تجربه کنید:

یک برآمدگی دردناک یا حساس به لمس در نزدیکی دهانه مهبل

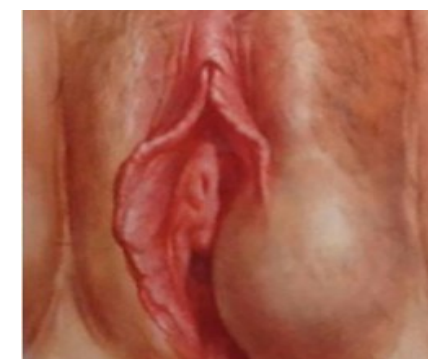
ناراحتی به هنگام راه رفتن یا نشستن

درد در طی مقاربت

تب

علل شایع:

در اثر ایجاد ضربه به دیواره واژن حین زایمان طبیعی و یا بعد از یک عمل جراحی ایجاد می شود.

مرکز آموزشی درمانی امین اصفهان

کیست انکلوژیون

تهیه کننده: واحد آموزش سلامت

تایید کننده: کمیته آموزش بیمار

تاریخ تهیه: 1403

منابع: ClinicalKey، WebMD، Mayo clinic

رژیم غذایی:

مایعات فراوان، میوه‌های حاوی ویتامین ث و رژیم غذایی سرشار از میوه و سبزیجات جهت جلوگیری از یبوست و کاهش فشار به ناحیه مبتلا داشته باشید.

مراقبت:

ممکن است لازم باشد 3 تا 4 روز بعد از عمل با تجویز پزشک از لگنچه کوچکی حاوی آب گرم بتادین یا آنتی بیوتیک، استفاده کنید.

رعایت بهداشت ناحیه تناسلی امری ضروری است.

از پوشیدن لباس‌های تنگ و پلاستیکی پرهیز نمایید.

در چه شرایطی به پزشک مراجعه نمایید؟

داشتن درد در ناحیه تناسلی و ادراری

تب بالا

افزایش ترشحات چرکی

عدم بهبودی

در صورت بروز هر گونه علائم نگران کننده دیگر.

اغلب کیست‌ها به خصوص اگر هیچ علامت یا نشانه‌ای نداشته باشند نیاز به هیچ درمانی ندارند. درمان بستگی به اندازه کیست، میزان ناراحتی بیمار و عفونی بودن آن دارد، که در این حالت می‌تواند منجر به آبسه شود.

گزینه‌های درمانی که پزشکتان ممکن است تجویز کند شامل این موارد هستند:

• وان آب گرم: چند بار نشستن روزانه در لگن یا وان آب گرم به مدت سه یا چهار روز در مورد کیست عفونی کوچک، ممکن است به پاره شدن و تخلیه خود به خودی آن کمک کند.

• تخلیه جراحی: ممکن است برای تخلیه کیست‌های عفونی و یا بسیار بزرگ نیاز به جراحی وجود داشته باشد. تخلیه کیست می‌تواند با استفاده از بی‌حسی موضعی و یا آرام‌بخش انجام شود. در این روش، پزشک یک برش کوچک در کیست ایجاد می‌کند و اجازه می‌دهد تا ترشحات آن تخلیه گردد و سپس در داخل برش یک لوله پلاستیکی کوچک (کاتتر) قرار می‌دهد. کاتتر تا شش هفته در محل باقی می‌ماند تا از بسته شدن منفذ جلوگیری کند و اجازه دهد تا تخلیه کامل صورت گیرد.

• اگر کیست عفونی باشد و یا اگر تست‌ها نشان دهد که شما دچار عفونت منتقله از راه جنسی هستید، پزشکتان ممکن است آنتی بیوتیک را تجویز کند.

فعالیت:

• فقط تا زمانی که پزشک تعیین کرده از مقاربت خودداری کنید.

• از انجام فعالیت‌های سنگین خودداری کنید.